

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

14. Dies Junii. Errorem definire, est faciliùs quàm finire. S. August. contra.
Academ. I. 1. c. 4.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

omnium, saporumque compendium manna, nescio
 majore insolentiâ, an supercilio, fastidivit Hebræus
 populus. Nam quoties in mente venêre pepones,
 porri, allia, cæpæ; jam hoc præ illis viluit. Con-
 stitudo usque ad eò eorum corruerat palatum. Idem
 nunc multis est ingenium; nauseant diuina, fastidiunt
 cœlestia, virtutem excutiunt, pietatem oderunt: se-
 ctantur interim humana, expetunt terrena, vitium
 aucupantur. Et quid hoc aliud est, quàm turpiter
 à Manna transire ad pepones, & cucumeres? Qui
 sicut nihil habent soliditatis, ita documentum sunt
 vanitatis nunquam satiaturæ cor humanum: dum
 incipiunt malæ illecebræ hominem afficere, jam spe-
 ctant ad finem, in ipso usu sui pereunt: fluxi sunt pe-
 pones, ac cucumeres; nihil conferunt præter lachry-
 mas ex oculis provocatas, & fœtentem ex ore halitum,
 gravemque totius corporis animum. Cave ex-
 gò ne vitia fiant in te mores; opus erit longâ motâ,
 ut illa semel radicata extirpes. Ut sapias in adulta æ-
 tate vir, assuesce à puero contemnere puerilia. Quod
 ut præstes, illud meditare, quod Poëta est tenui mo-
 dulatus avenâ:

Quod puer assuescit, senior dimittere nescit.

14. DIES JUNII.

Errorem definire, est faciliùs quàm fini-
 re. *S. August. contra. Academ, l. 1, c. 4.*

Junius.

Ne cespites I.
in via vitæ,
cavendus est
error.

Tessera.

455

Hic porro ut omnibus est
communis, ita & cuilibet
singularis. Hinc facilius est
ejus naturam definiendo
exponere, quam modum fingendo ponere. Ne ta-
men erres in cogitatione erroris, hinc nihil est aliud,
quam falsi pro vero approbatio. Quid jam usita-
tius, quam errare? Hoc tam est vulgare, ut verè non
sit prudentis errantes odisse; alioquin quisque sibi
odio erit. Vis videre insignem quem omnes errent
errorem? Si omnes omnium terrarum Academiae, Cu-
riae, Senatus, Tribunalia, in quibus æquissimi quique
ac prudentissimi concurrerent Judices, Arbitri, Præ-
tores, conspiranti suffragio abjudicarent alicui reo
causam, & jam reus criminis convictus, & is quidem
stolidè bardus, & insigniter reprobus, unus re-
pugnaret sententiæ omnium, velut iniquæ; cui
potius assentieris, uni illi, ac tantillo, an tot, ac
tantis? Cur credis proprio tuo amori, hoc est ipsi
errori, potius quam Deo, Angelis, Doctoribus Ec-
clesiæ, Philosophis Ethnicis, Rationi; imò ipsi tuæ
conscientiæ, amorem tui, ut erroris reum accusanti-
bus, & condemnantibus, ea quæ ipse probat, &
probantibus quæ improbat? Sic judicare, nunquid
est errare?

II. Possentne fingi gravior error, quam credere
falsum, quod ipsa Veritas judicat verum? quod no-
vem Angelorum chori condemnant ut malum,
quod omnes sanæ doctrinæ Professores refellunt ut
noxium, quod omnes moralis doctrinæ Magistri
refutant ut impium, quod omnes sapientiæ Antisti-
tes rejiciunt ut probrosum, quod ratio damnat ut

F f 4

perni-

perniciosum, quod conscientia detestatur ut abominandum? Hi omnes quid aliud dicunt, scribunt, docent, clamant, inculcant, quàm amorem tui nocere tibi, non esse illi morem gerendum, esse odium prosequendum: & tu contra hunc torrentem natans, quem omnes condemnant, absolvis, & illum non tantùm omni loco sequeris, sed omni tempore obsequeris: quæ suggerit, excipis ut oracula; quæ suadet, audis ut dogmata. Ethic error eò est exitiosior, quia hic Impostor nobis non tantùm est proximus, sed intimus. Quocunque ferimur, nobiscum circumferimus. Atque ita cum ille sit refertus erroribus, sine feriis, & induciis erramus. Et quod caput est, illud est nostri erroris proprium, ut quod nobis displicet, etiam Deo displicere arbitremur: adeòque errores qui repugnant Christi Evangelio, non tantùm non concedamus, sed quasi conformes esse Evangelio, consecramus. Sic enim non tantum committimus, sed commissos defendimus.

III. Quid non audeat humana temeritas, cum in sententiam nefandi præcipitatur erroris, quàm relinquere propter vanitatem pudet, & defendere contra veritatem non pudet? Procliviores sumus, quærere potiùs, quid contra ea respondeamus, quæ nostro objiciunt errori, quàm attendere quàm sint salubria, ut creamus errore. Fateor, *nonnulli errare profuit aliquando, sed in via pedum, & in via errorum*, ut loquitur D. Augustinus. (a) In hac errare est à fulco, & tramite salutis deviare. Sed hoc mirandum, imò & deplorandum, cum adeò usque homo devitet errorem, ut falli nolit, etiam qui amat fallere
plerique

(a) *Enchirid. c. 17.*

Junius.

Tessera.

457

plerique tamen non solum sibi errent, sed & aliis erroris causa, & auctores sunt. Si causam quaeris? hanc accipe: quia ad rumorem componimur: illaque judicamus optima, quae judicant non optimi, sed quae magno assensu recepta sunt, atque ita non ad rationem, sed ad similitudinem vivimus. Error gignit errorem. Non enim ibi consistunt exempla, unde coeperunt, sed quamlibet in tenuem recepta tramitem, latissimè evagandi sibi viam faciunt: & ubi semel à recto erratum est, in praecipitum pervenitur. Cave excuses errorem, quia publicus est. Vix censetur errasse, qui ubi advertit, corrigit errorem.

Erras ingressu? redeas à calle ingressu.

15. DIES JUNII.

Per os mortalia intrant, exeunt immortalia. *Philo de Opific. mund.*

Lingua I.
frangenda.

NE quae loquimur mortales, sint, ut nos, mortalia, magna linguae adhibenda est custodia. Per os intrant cibi corruptibiles, mortuorum animalium carnes, adeoque mortalia; prospiciendum est, ut qui inde exeunt sermones, sint digni immortalitate. Non sint, ut monet Epictetus, (a) *de gladiatoribus, non de ludis Circensibus, non de pugilibus, non de cibus, non de potionibus, feriis nugas, profana divinis, in gravissimis disputationibus stulta, & puerilia miscentes.* Cavene de te

Ff 5

dicatur,

(a) *Enchirid. c. 41.*